

дѣто са и удържа до XIV-я вѣкъ. За распространение на богомилството тука способствуваха сжытиѣ политическы обстоятелства и вжтрѣшны безредицы на България, за които и по-горѣ говорихмы (§ 32).

Тѣй, въ края на XII-й вѣкъ и въ началото на XIII-й въ България настана Самуиловото време, както и ще видимъ на долу.

ПЕРИОДЪ V-ый.

(Търновскый періодъ.)

Отъ въздиганьето на българското царство при Асѣня I до нападеніето на Татарытѣ при Тертера I (1186—1286)

§ 37. Влахо-българско възстаніе и начало на второто българ. царство.

Къмъ края на XII-то столѣтіе, България са призова на новы участи слѣдъ честитъ единъ сѣюзъ съ Влашко: двама братя *Асѣнь* и *Петъръ*, които произхождатъ отъ колѣното на Радомира или Гавріила сына Самуиловъ, и слѣдов. бѣхъ отъ българска царска кръвъ, — повдигнахъ прѣнорецъ за народна независимость. Туй възстаніе въ исторіята е извѣстно подъ името *Влахо-българско възстаніе*, и види са, че Влашко, което отдавна е было область на българското царство, да е прибрало рода на вѣтхытѣ царѣ и прехвърлило прѣзъ Дунава първытѣ дружины за неговото освобожденіе отъ Грькоримлянытѣ. Какъто и да е, Асѣнь и Петъръ съ мадрата си политика, можихъ да турятъ основаніе на новото българско царство подъ име *Влахо-Българско*, на което столицина станъ *Търново*, градъ разположенъ въсредъ България, между Дунава и Стара-Планина.